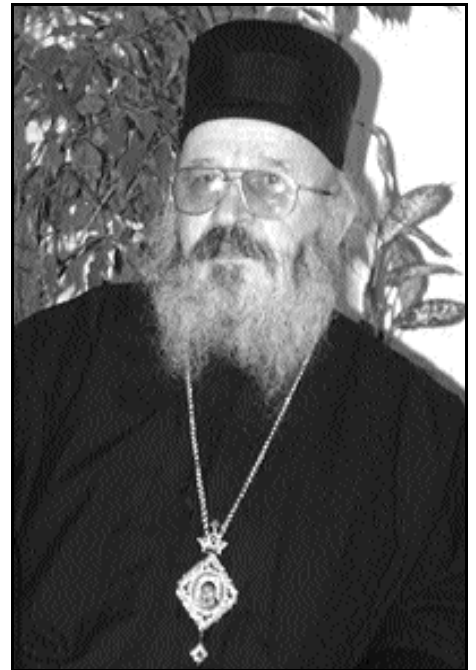

ВЛАДИКА АРТЕМИЈЕ У БЕОГРАДСКОЈ КАНЦЕЛАРИЈИ КОНГРЕСА СРПСКОГ УЈЕДИЊЕЊА

Владика рашко призренски посетио је средином фебруара канцеларију Конгреса српског уједињења у

Београду. Тема разговора био је предстојећи пут Владике Артемија у С ј е д и њ е н е Америчке Државе, планирање састанака које би делегација са Косова имала у Вашингтону и дистрибуција дела тиража "Распето Косово". Додирнута је и тема погоршаног положаја Срба на Косову и Метохији. Владика Артемије отпутовао је за Америку 17. фебруара. □

Владика рашко
призренски Артемије

ЊКВ Принцеза
Јелисавета Карађорђевић

Принцеза Јелисавета у Београдској канцеларији Хуманитарна помоћ за српски народ на Косову

У Београдској канцеларији Конгреса српског уједињења боравила је средином јануара ЊКВ Принцеза Јелисавета Карађорђевић. У Београд је допутовала после боравка у Босни и пута за Крагујевац где је предала хуманитарну помоћ. У Београдској канцеларији ЊКВ Принцеза Јелисавета разговарала је са директорком канцеларије,

госпођом Славком Драшковић Јовановић о ситуацији на Косову и неопходности да се српском народу, који је остао на Косову и Метохији, пошаље хуманитарна помоћ како би издржали ову тешку зиму. Било је речи и о неопходности набавке радио станице ради комуникације и покретне амбуланте. □

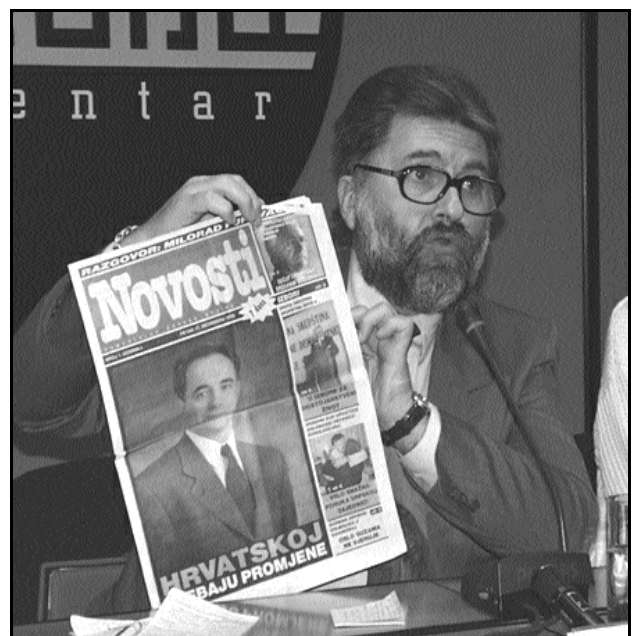
Срби из Хрватске треба да гласају

Уочи самих избора у Хрватској и почетка ове године у Медија центру у Београду у организацији Конгреса српског уједињења одржана је конференција за штампу Српске народне странке са темама:

1. Срби у пост-Туђманској Хрватској
2. Предстојећи избори у Хрватској

Говорили су Милан Ђукић (председник Српске народне странке - СНС) из Хрватске и Бранка Јелешевић (члан председништва СНС). Ђукић је истакао значај питања Срба у Хрватској. У Хрватској је остало око 300.000 до 350.000 Срба. Они су дискриминисани и њихова права да се врате на свој

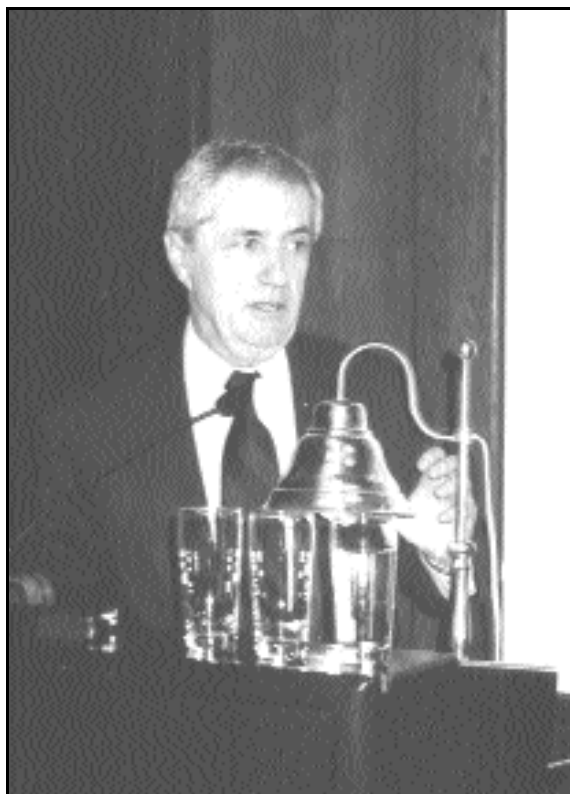
посао и на своју земљу су угрожена. У таквој ситуацији и у несигурном времену у Хрватској после смрти Фрање Туђмана било је врло битно да Срби изађу на биралишта да гласају за свог представника. Речено је да се у Југославији може гласати у хрватским амбасадама и конзулатима у Београду и Суботици. Господин Милан Ђукић и његова партија на протеклим изборима у Хрватској успео је да добије довољан број гласова за посланичко место у Парламенту. □

Милан Ђукић
на конференцији за штампу

Састанак српске дијаспоре у Чикагу

Наставак акције започете у Сент Андреји

Мирослав Ђорђевић

Наставак Сентандрејског сабора српске дијаспоре, одржан у Чикагу, прошао је у знаку поделе задатака и одређивања конкретних људи

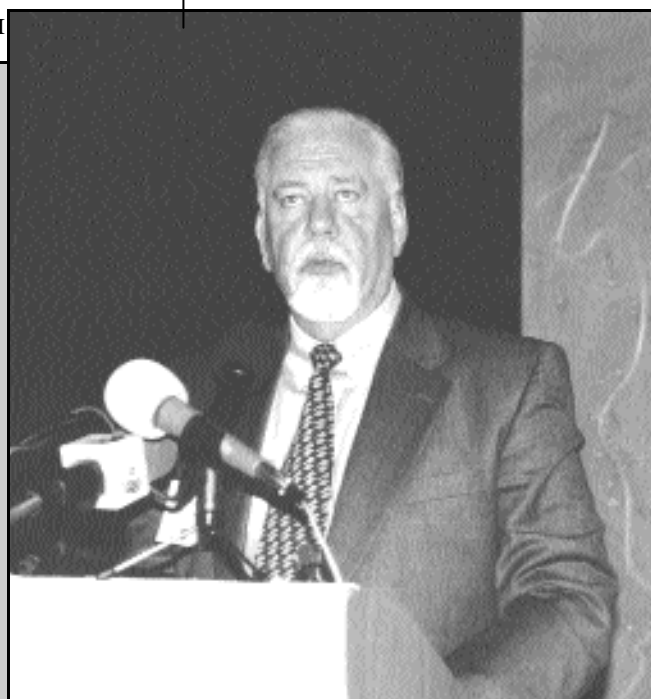
који ће радити на њиховој реализацији. Представници српске дијаспоре из Европе и САД сагласили су се 22. Јануара у Чикагу да у духу Сенандрејског сабора у Будимпешти (12-14. Новембра 1999.) предузимају конкретне мере из сенандрејске Декларације и на основу њених начела. За разлику од Сенандрејског скупа, који је био више свечаног карактера, састанак у Чикагу био је крајње прагматичан. У Чикагу су оформљена четири подбора: за

политику и дипломатију, за финансије, за јавно мњење и медије, као и за реконструкцију и обнову. Сваки од подбора је одредио људе, циљеве и рокове, који ће почети одмах да раде на сваком

од ових пројеката. Непосредно по позавршетку састанка, представници српске дијаспоре упутили су се у Вашингтон да би апеловали на америчку администрацију да укине санкције Југославији и пружи хуманитарну помоћ грађанима Србије. Дијаспора је у Чикагу испољила задовољство поводом најновијег опозиционог удруживања, сматрајући да окупљање опозиције са једне и дијаспоре са друге стране има симболичко значење за народ који тражи уједињење и промене. –Обећавам да ћемо ставити на располагање нашу техничку експертизу и финансијску помоћ да би се омогућило да српски народ на пролеће гласа на демократским изборима и да се обави што скорија обнова земље – изјавио је Мирослав Ђорђевић, координатор скупа. □

Декларација уједињење српске дијаспоре у Чикагу

Уједињена српска дијаспора даје пуну подршку Српском националном већу Косова и Метохије на челу са владиком Артемијем и Момчилом Трајковићем у свим њиховим напорима да очувају српски народ и да се омогући повратак прогнаницима – истиче се у декларацији недавног скупа дијаспоре у Чикагу. “Свесни смо чињенице да ће се српска заједница на Косову и Метохији наћи у ситуацији да сарађује са међународном заједницом да би се поново успоставила основна људска права и обновили политичку, економску и социјалну структуру на Косову и Метохији. Међутим, прихватање сарадње са међународном заједницом, у ситуацији када Срби не могу да бирају саговорнике, ни у ком случају не ослобађа НАТО одговорности и наше осуде за њихову неморалну и незакониту војну кампању против СР Југославије”, наводи се у Декларацији.

Милош Миленковић

Мирослав Ђорђевић: Земља нема могућност за обнову Србији треба озбиљна влада

УЖИЦЕ (Бета) – Први председник Конгреса српског уједињења, сада председник Већа за демократске промене у Србији, Мирослав Мајкл Ђорђевић, изјавио је да Србија нема могућности за обнову, јер је земља исцрпљена санкцијама, ратом и “управом која је потпуно упропастила њене развојне потенцијале”.

Ђорђевић је за ТВ 5 изразио сумњу у спремност власти да изађе на поштене и слободне изборе, “јер би опозиција могла да добије већину”, и додао да велики број гласача не би изашао на изборе.

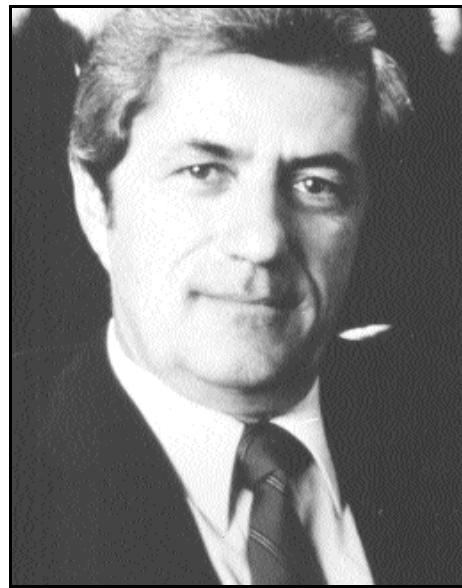
- Наше процене се крећу од једне трећине до половине гласача – рекао је амерички бизнисмен српског порекла. – Незадовољни гласачи с правом не виде један кохерентан, озбиљан програм изласка из кризе

било које гарде које се такмичи за власт.

Ђорђевић је рекао да Србији треба “озбиљна влада”, дајући подршку идејама Драгослава Аврамовића и подсетивши на недавно усвојену Декларацију у Сент Андреји о стварању “корпуса за обнову и реконструкцију земље” и то путем “капитала знања, искуства и разумевања савремених кретања у свету”.

Он је додао да је ситуација с Црном Гором “политички проблем који је лако решив уколико се реши проблем власти и реформи у Србији”.

- Сматрам да ће Косово остати у Србији ако не направимо велике грешке и глупости. Нема будућности за Косово и Метохију и за Србију ако се не промени начин владавине. □

Мирослав Мајкл Ђорђевић

Конгрес српског уједињења, издао је, у Београду, следеће саопштење за јавност:

СЕНАТОР ВОЈНОВИЋ У РОДНОМ ТОПУСКОМ

БЕОГРАД, 15. фебруар -Амерички сенатор Ђорђе Војновић, чија је породица родом из Топуског, налази се од јуче у посети Хрватској, Македонији и Косову.

У Загребу, Војновић се између осталог сусрео са председником Српске народне странке, господином Миланом Ђукићем, иначе јединим Српским представником у хрватском

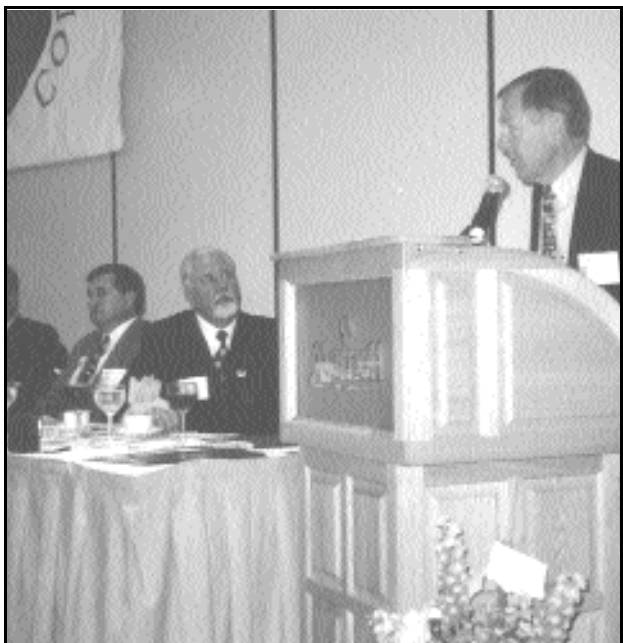
парламенту. Сенатор се интересовао за стање и проблеме српског народа у Хрватској. Посебно га је интересовао став да српско питање није само садржано у праву на повратак, већ и у статусу српског народа у Хрватској који је обесправљен и обезвређен. Сенатору Војновићу су предочена и два могућа начина да се овај статус реши: Променом Устава, где би се

Хрватска одредила као држава свих грађана или враћање на снагу суспендованог дела Уставног закона о заштити мањина. То би омогућило да у структурама власти, почев од локалне полиције па надаље, буду заступљени и Срби као мањина. Шта то практично значи, Сенатору је објашњено на примеру Топуског, где данас нема ниједног Србина на било каквом управном положају. Такође, по том закону, уместо данашњег једног места у Парламенту,

600.000 Срба колико их данас живи у Хрватској имали би право на 13 заступника - а тиме и могућност учествовања у јавном и политичком животу. У том контексту сенатор Војновић је замољен да употреби свој утицај у америчкој администрацији, да би се извршио утицај на нову хрватску власт да повуче сет дискриминирајућих закона.

Осим Загреба, сенатор Војновић посетио је Сисак, Петрињу и Топуско.

Топуско и Крајина су на овом путу од посебне важности, јер је то место његових предака, за кога је сенатор нарочито везан преко свог стрица Милана Војновића. Овај стари Крајишник избегао је из Крајине током »Олује« и пре три недеље умро у старачком дому у Смедереву у 94-ој години живота. Случај је хтео да се сенатор Војновић чује телефоном после дужег времена са својим стрцем, само пар дана пре његове смрти. Сенатор Војновић није изгубио контакте са српским заједницом у Америци, који одржава преко Конгреса српског уједињења, на чијој је последњој годишњој скупштини био гост. □

Обраћање сенатора Војновића на Скупштини СУЦ у Кливленду

❖❖ Вести Београдске канцеларије ❖❖

Уз помоћ Београдске канцеларије SUC, Прва помоћ послата из Србије Србима на Косову и Метохији

Не би требало да будемо изненађени што је, уз скромну помоћ Конгреса српског уједињења, једна женска организација (Глас Српкиње) била у могућности да прикупи прву значајно већу хуманитарну помоћ из Србије за 100.000 Срба осталих на Косову. Лично су отпратили конвој од седам камиона који је донео помоћ на Косово. SUC је подржао хуманитарну организацију “Глас Српкиње” у њиховој акцији пружања помоћи Србима на Косову и Метохији. Захваљујући великодушним људима пуним добре воље, којих је много у Србији (доказ је то што су у року од пар дана прикупљене тоне хране и лекова); четрдесет тона угља, седам тона брашна, три тоне јабука и другог воћа, тоне конзервираног меса, путера,, једанаест пакета лекова, три хиљаде пари ципела /папуча/чизама стигло је на Косово и Метохију... Угаљ је био поклон двома основним школама - “Вук Караџић” и “Бановић Страхиња”, у звечанској заједници. Поморанџе су дате болници у којој су смештени болесни и рањени из Косовске Митровице. Помоћ процењена на 150.000 немачких марака додељена је Србима из Ораховца, који је, благо речено, концентрациони логор за Србе (и тако је откад је Кфор дошао у косметски регион). Очевици

кажу да у том граду владају глад, страх и беда. Нема струје нити грејања. Воде чешће нема него што је има. Комуникација са спољашњим светом не постоји. □

“Распето Косово” у САД

10.000 копија књиге “Распето Косово” је у Чикагу, од тога 2.000 копија треба да буде подељено од стране SUC у Вашингтону: Конгресу, Сенату и осталим важним политичким групама. Српско национално веће, на челу са владиком Артемијем, разговарало је са Београдском канцеларијом SUC о могућности посете Америци и битној дистрибуцији ових књига. “Распето Косово” документује уништавање српских манастира, црква и светилишта на Косову и Метохији од почетка рата у марту 1999. до данашњег дана. □

Везе са медијима

Конференција за штампу “Глас Српкиње”, одржана у Београдској канцеларији SUC, је била уређена

тако да домаћа и страна публика може бити информисана о помоћи која је била пружена Србима на Косову и Метохији и о њиховом увиду из прве руке у ситуацију у којој живи неких 80.000 до 100.000 Срба.

Председник SUC, Милош Миленковић, дао је посредством Београдске канцеларије SUC коментар листу “Вести” поводом изјаве Смиљковића, амбасадора СР Југославије у Бечу, да српска дијаспора мора доћи у Србију да гласа. Председник SUC је коментарисао да ће “изјава амбасадора Смиљковића бити веома корисна за српску дијаспору, зато што ће отворити очи онима који живе у илузији да је садашњи председник СРЈ, Слободан Милошевић, жртва Запада а не разлог страдања српског народа. То је народ изазван једним некомпетентним режимом који, кад је реч о очувању националних интереса и репутације, гледа само на своје сопствене људе.

У оквиру информисања јавности о акцијама и веровањима SUC,

Пред Митровицом: конвој помоћи за Косово организације “Глас Српкиње”

❖❖ Вести Београдске канцеларије ❖❖

заказана су за фебруар два интервјуа са директором Београдске канцеларије - са "Политиком" и ТВ Пиротом. □

Везе са Универзитетским центром у Србињу

SUC је, кроз Београдску канцеларију, успео да оствари контакт са Медицинским центром у Србињу (познатим и као Српско Сарајево).

Током рата у Босни, сво српско медицинско и универзитетско особље из Сарајева се преселило у Србињу, (раније познато као Фоча). Почевши од болнице, формирали су Клинички центар и Медицински, Зубарски и Фармацеутски Универзитет. Створена је веза између ове институције и SUC. □

SUC билтен на српском и за чланове из Европе

Од јануара 2000-те године SUC чланови у Европи добили су могућност да изаберу да ли ће примати билтен на енглеском или српском језику. Ова два билтена се разликују по садржају. Заинтересовани чланови могу примати и оба билтена, у том случају уз доплату \$10 за годину дана за билтен на српском. За информације око билтена на српском јавите се на адресу Београдске канцеларије SUC:

КОНГРЕС
СРПСКОГ
УЈЕДИЊА (SUC)
Доситејева 12
11000 Београд
Тел/факс: 011/ 624 129
Тел. 011/631-192
E-mail: suc@eunet.yu □

Још једна стипендија из Задужбине Студеница

Велико нам је задовољство да обавестимо да је Задужбина "Студеница" из Сан Франциска добила још једног стипендисту за ову годину, захваљујући великодушној донацији господина Драгослава Ђорђевића из Калифорније. Нови стипендиста је Данијела Драгић, изванредна студенткиња Правног факултета на Универзитету у Београду!

Честитамо Данијели и желимо да захваљујући овој стипендији настави студије успешно као и до сада и у духу српских културних традиција и духовних и моралних вредности које негује Задужбина "Студеница". □

Пет најугроженијих болница у Србији

Уз помоћ Београдске канцеларије SUC припрема се важан хумани-

таран пројект помоћи 15 болница широм Србије. Пројект је започео угледни SUC члан и један од оснивача господин Жика Петровић, заједно са господином Џејмсом Џексоном, оснивачем Benevolent Brotherhood Foundation, Project C.U.R.E., који су изразили спремност да помогну снабдевање медицинском опремом и материјалом болнице по Србији. Господин Петровић ће прво посетити пет најугроженијих болница и на лицу места утврдити потребе.

У међувремену, Београдска канцеларија је идентификовала 12 болница којима је помоћ хитно потребна и добила од њих листу потребног материјала и лекова. SUC канцеларија ће припремити и посету господе Петровића и Џексона која се планира за почетак марта. □

болница оштећена током бомбардовања

Реаговања на СУС Резолуције о Хрватској и Крајини

Хрватски амбасадор у Вашингтону господин Миомир Жужул у одговору на Резолуцију коју је о Хрватској и Крајини донела скупштина Конгреса српског уједињења у Кливланду, а која му је уручена преко СУЦ саветника за односе са јавношћу, господина Џонатана Кларка, послао је писмо председнику Конгреса српског уједињења господину Милошу Миленковићу. Господин Миленковић је замолио за коментаре писма председника Српске народне странке из Загреба, господина Ђукића, да да коментаре на писмо амбасадора Жужула..
Преносимо писмо амбасадора Миомира Жужула и одговор господина Ђукића у целости.

Г. Милош Миленковић
Председник Конгреса српског уједињења
PMB 352 -17216 Saticoy St. – Van Nuys, CA

Драги г. Миленковићу,

Поводом вашег писма од 1.децембра 1999, желео бих да вас обавестим да Република Хрватска одобрава свим својим грађанима повратак у земљу, без обзира на њихове политичке ставове, етничку припадност или веру. Од краја рата 1995, скоро 65.000 етничких Срба држављана Хрватске већ се било вратило у своје домове у Републици Хрватској. Оволики број српских повратника чини велики успех политике хрватске Владе и значајан допринос стабилизацији области.

Да би унапредили повратак хрватских држављана српске етничке припадности, хрватски Парламент и хрватска Влада су донели сет закона и прописа: Поступак за индивидуални повратак лица избеглих из Републике Хрватске, Мандатна упутства за добијање докумената потребних за поступак индивидуалног повратка, Програм за повратак и смештај расељених лица, избеглица и прогнаних лица. Наставак програма за реконструкцију ратом оштећених насеља и мандати упутства за модалитет и поступак за остваривање права за реконструкцију и смештање специфичних лица.

Допустите ми такође да Вас обавестим да се етнички Срби са хрватским пасошима могу истог тренутка вратити у Хрватску. Они који немају хрватски пасош могу поднети свој захтев за повратак не само било којој дипломатској или конзуларној мисији Републике Хрватске, већ и Канцеларијама УНХЦР-а, Комесеријату за избеглице Србије, Комесеријату за избеглице Црне Горе и Министарству за избеглице и расељена лица Републике Српске (Босна и Херцеговина). Желео бих такође да подвучем да српска мањина игра значајну улогу у политичком, економском и друштвеном животу у Хрватској. Њихово учешће у Парламенту и Администрацији је законом обезбеђено. Многи Срби такође активно учествују у хрватским политичким странкама и осталим значајним институцијама Републике Хрватске, и неколико српских НВО и публикација је финансирано из хрватског буџета.

На крају, допустите ми да приметим да сви грађани Хрватске, било у Хрватској или ван ње, имају уставно право да гласају и буду изабрани, независно од њихове етничке припадности или вере.

Искрено, Др Миомир Жужул, Амбасадор

Милан Ђукић и Коларовићи

Конгрес српског уједињења
Г. Милош Миленковић, председник

Поштовани господине председједнице,

Добио сам преко вашег Уреда у Београду садржај писма, копију којег вам је упутио г. Миомир Жужул, хрватски амбасадор у САД-у. Садржај писма је класичан примјер безочних лажи (**наставак на последњој страни**) које

Американац у Београду

пише: Никола Ђукић

СТАВ ПРЕМА БУДУЋНОСТИ

Бити окренут према будућности није могуће на месту где она ни не постоји. Кад год је тема будућности покренута у разговору, људи или промене тему, или се једноставно насмеју као да је неко управо испричао неки јако добар виц. За њих, будућност је виц. А постаје виц и за мене. Ово је прва година мог живота да ја немам појма шта ме очекује. Знам отприлике да ћу остати овде до двадесетог марта. Имам авионску карту за двадесети до Сан Дијега. О ономе што долази после ова два догађаја, не знам ништа. Детаљи? Не желим чак ни да размишљам о томе. Ко зна? Једноставно ћу да пустим да ме живот води и да узмем шта год ми он пружа ове године. Ако све испадне добро, онда супер! Ако не, нема везе. Када сам, првог новембра, почео са писањем овог дневника, био сам препун узбуђења и идеала. Био сам сигуран да ћу бити део историје, или барем њен сведок. Сада покушавам да прогурам кроз сваки наредни дан и да се пробудим да бих поново радио то исто. Више не очекујем ништа од Отпора или Вукова или Опозиција или Савеза за промене. Не очекујем ни од чега ништа. Не тражим ни од кога ништа. Не узима ништа. Пењем се и силазим са аутобуса и трамваја, изговорим својих двадесет пет "Извините", и враћам се у кревет. А ако се нешто лепо деси, уживам у томе. Не сажваћем га брзо и прогутам. Грицкам га полако, мељем га својим зубима и лагано му исисавам сок. У Сједињеним Државама, живи се у стилу "зграби колико год можеш, онолико брзо колико можеш". Овде, то је узми кад ти се нуди, што је врло ретко, и држи га док не почне да смрди.

ПИРАТЕРИЈА / ЦРНО ТРЖИШТЕ

Београд је пун пиратских верзија свега доступног људском роду. Ја сам развио љубавну везу са пиратском индустријом. Љубавну везу сличну оној коју има новорођенче које први пут доживљава топлоту сунца на својој кожи. Пиратски производи, греју ми срце и новчаник. Упркос замкама "Чудесног Света Пиратерије", то је ствар на коју се човек може ослонити у временима као што су ова. Све док могу да купим CD-је, ролке од чисте јагњеће вуне и фармерке, бићу срећан човек. Шта ћу да радим кад се вратим у Сједињене Државе и будем присиљен да се снабдевам робом у прескупим, "поштованим" бизнис установама. Пиратерија овде је стварно прилично добра. Није безвезна као она код куће. Моје Левиске изгледају баш као Левиске. Мој CD Clash-а звучи баш

као Clash. Моја ролка од јагњеће вуне ме утопљава као јагњеће. Дакле, где је ту проблем?

ДАНАС ЈЕ ДВАДЕСЕТ И ПРВИ ФЕБРУАР

Остало ми је само двадесет и седам дана да урадим све оно што је моја црногорска крв одложила до сад. Каже се : оно што можеш да урадиш данас, одложи за сутра. Потпуно се слажем са таквим начиним размишљања. Остало ми је само двадесет осам дана пре него што ћу бити на авиону за Њу Јорк па онда Лос Анђелес. Ако занемаримо двадесети и деветнаести због спремања за пут, реално имам само двадесет и пет дана. Двадесет и седам дана; да свратим у Црну Гору, да скокнем до Српске Црње да попијем чашу црног вина у част песника/пијанца Ђуре Јакшића, да одем у свој вољени Нови Сад да стојим на његовим зидинама и гледам три моста која је уништила моја земља, да купим најновији "бугар" Clash-а, да се опростим са својим деведесетпетогодишњим дедом, да убедим своју тетку како ћу уштедети новац да јој купим карту да би дошла у посету изненађења својој сестри/мојој мајци у децембу, да откријем још неколико начина да се искушим, да одиграм велику кошаркашку игру против своје мале рођаке која је убеђена да немам апсолутно никакве шансе против ње, да одем у "зобрањени" Сомбор са својим ујаком, да поједем још плескавицу-две са уличног роштиља, да једем отровану цијанидом рибу, да гледам како сунце залази иза Johnnie Walker-а, да уживам у мексичкој храни тако далеко од Мексика, да нежно љубим Аурорине усне на мрачној страни улице оивичене архитектуром с размеђа векова, да радим шта год да је то што нисам радио последњих пет месеци.

ЗДРАВСТВО

У потпуности сам убеђен да су српски зубари бољи од америчких! Моја девојка је јуче морала да извади своје умњаке. Ушетала је тамо око једанаест, вратила се око пола дванаест, извадила зубе и била кући већ око два. У Сједињеним Државама, могу да се присетим више пута када сам морао да идем код лекара или зубара а нисам био у могућности због недовољно особља/недостатка осигурања/бироократских формалности. Да заокружимо све, она је отишла на факултет данас. Нема ошамућујућих лекова нити несносног бола? Шта је то што зубари одавде знају а амерички не? За земљу која се распала у последњих десет година, посвећеност здравству је

изузетна. Знам за једну болницу у Сан Дијегу коју су напустили њени доктори кад нису били исплаћени за два месеца. Овде је два месеца бити неисплаћен сасвим нормално. Плата чак није иста она коју су раније имали. То је оскудна количина новца за једног хирурга, доктора или зубара. То је оскудна количина новца чак и за запосленог у видео-клубу. Ипак, лекари се држе заклетве коју су дали кад су постајали хирурзи, доктори или зубари. Свесни су да морају помоћи другим људским бићима. Поносе се сво-

Никола Ђукић

јим послом. Хммхх! Какав концепт?

СРБИ И УМЕТНОСТ

Имао сам толику срећу да погледам приватно приказивање филма који је дошао на београдску културну сцену: "The Return of Fistman". То ме је подсетило на дугу и богату традицију Срба и уметности. Чезња за слободом и чезња за бољим животом биле су кључне ствари које су допринеле њиховом успону на врх светске уметности. Српски сликари, вајари, композитори, архитекте, режисери, писци и песници познати су широм света. А ја сам био позван на вечеру од стране једне породице српских уметника. Каква част! Упознавање једне такве породице као што су М-ићи је као да се пробудиш и схватиш да свет није у толиком џумбусу у ком је изгледало да јесте само дан раније. □ Никола Ђукић је дипломирао књижевност на Универзитету у Сан Дијегу. Тренутно извештава за SUC из Београда.

врло вјешто пласирају готово десет година међународној заједници о статусу и положају српског народа у Хрватској, те односа државе према Србима. На таквим неистинама се изграђивала и награда “Мартин Лутхер Кинг” која му је ових дана и додељена у САД-у.

Мотиви његовог писања вама нису ми у целости познати, али сматрам се обавезним да Вам прокоментирам његове наводе о статусу Срба у РХ, односно да Вас упознам с истином.

Прво, истина је да су Парламент и Влада РХ преузели обавезу да отворе процес повратка избјеглих Срба. Донешен је чак под покровитељством америчког амбасадора г. Монтгомерија и програм повратка. Међутим, сам повратак је застао прије него што је и активиран. Застао је из техничких разлога, што процес стјецања права на путни лист, којим се враћа у завичај није најкасније до 90 дана, већ и преко годину дана. УНХЦР као међународна организација само посредује у превозу грађана, тек када МУП рјеша позитивно захтјев грађана који га предају у Амбасади, односно конзулатима у СРЈ, те Републици Српској.

Други разлог застоја процеса повратка је што се перфидним методама капиларног тероризма онемогућује повратак приватне имовине Србима, чије куће сада привремено посједују Хрвати из БиХ. Исто тако, Србима се ускраћује право на обнову. Без ове двије компоненте, Србима је практично ускраћено право на обнову.

Политика РХ и њезине Владе је међународној заједници рекла да су за повратак, али га треба другим мјерама оспорити. Није се вратило 65.000 Срба, већ 38.000, док је 60.000 из Источне Славоније отишло за време интеграције и послје нје. На примјер, Закон о обнови је јасан и Срби имају право на обнову кућа, али кад РХ за њих буде имала новца. Међутим, када се јавила једна агенција Европске уније да обнови два српска мјеста, онда их је Влада оспорила на начин да свака 3-4 мјесеца издаје Обавезне напутке и уредбе који мјењају потребну папирологију, тако да по најновијем напутку Владе, жупанијски уреди за обнову од грађана као додатни документ тражи копију радне књижице, што се зове класично иживљавање и понижавање. Нормално, обнова цијело ово вријеме мирује. Ми смо Вас и за вријеме нашег боравка на 10. Конгресу у Кливланду замолили да учините све да истина о геноциду над српским народом у РХ уђе међу конгресмене и сенаторе у САД-а.

Повратак босанских Хрвата у БиХ онемогућава Влада РХ. Обновљено је 100.000 хрватских кућа, док је обновљено 50 кућа Србима с мјешаним браковима, а спаљено и девастирано је цца 150.000 објеката чији су власници Срби. У писму г. Жужул каже како се Срби с путовницом могу одмах вратити у РХ. То је тачно кад би добили своју кућу, ако није спаљена или девастирана, или ако би добили право на обнову, ако им је кућа спаљена. Срби не могу добити право на рад, само зато што нам је занимање “Србин”. Срби не могу добити нити један кредит како би се развијало мало подузетничтво. Иза српског егзодуса су остале стотине хиљада грла крупне и ситне стоке, а да Влада РХ данас онемогућава бар право на једну краву по сеоском домаћинству. Ми имамо читава села у којима живе Срби без струје, воде и телефона. Господин Жужул тотално нетачно говори кад каже како Срби играју улогу у политичком, економском и социјалном животу у РХ. Истина, Срби имају представника у Парламенту, али не треба заборавити да су до 1992. године Срби били конститутивни народ, који је равноправно судјеловао у власти. Данас Срба у значајнијим институцијама нема сем неколико пудлица с банских двора које је декретом био поставио Туђман и Влада, а који би за добар профит продавали интересе српског народа и служили за украс управо пред међународном заједницом.

Истина је да Влада РХ финансира пар невладиних удружења или удружења грађана. На челу тих организација су господа бивши именовани (декретом Туђмана) заступници, а не бирани, али тај новац су момци мушки одрадили. Њихов глас је био пресудан у Парламенту 1997. године да Срби постану национална мањина и то након толике наше борбе да нам се врате политичка права и да Срби избјегли у рату добију као грађани РХ активно и пасивно бирачко право, и то први пут након 1995. године, први пут на овим изборима, али опет су нашли техничких разлога да највећем дијелу грађана то право оспоре. Наиме, у СРЈ с правом гласа је било око 100.000 грађана који су могли гласати само у амбасади Београд, те конзуларним представништвима у Суботици и Котору. Дневни проток је око 400 грађана, а гласање је било два дана.

Ово су само неке од низа истинитих и тачних чињеница које се међународној заједници подастиру у потпуно другим релацијама и које нажалост као непровјерене су биле прихваћенеу највећој мјери.

Господине предсједнице, толико о мојем осврту на писмо господина Жужула.

С поштовањем, до Вашег одговора.

Предсједник СНС-а, Заступник у Сабору, Милан Ђукић

У Загребу, 18. сирења 2000. године

ГЛАС КОНГРЕСА *Serbian Unity Congress Herald*, Београд

уредник: Славка Драшковић, техничка обрада: Богдан Трбојевић

адреса: Доситејева 12, 11 000 Београд, Југославија

телефон / факс: 624 129, е-mail: suc@eunet.yu, homepage: <http://www.suc.org>